

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XVIII. De Concilio Ariminensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

A
Κεφ. ιη̄.

Προτοτάτης εὐθείαν γεγονότινος Συνέδεσμος.

TΩΝ γὰρ πίστεως περιουσίαν δέξελαθένταν, νομίσαντες ὅτι τῷ βασιλέως γνώμην μεταβαθύνεις εἰσάπειρος ἐσχλωτοῦ, δύπλιος μάλιστα πατέρων τὸν αὐτοπαλον αἴταις πάντων, καὶ τὴν αἱρέσιν βεβαιώσαν διδασκαλίαν, ἐπέστη τὸν πνωτάνιον εἰς τῷ βασιλείων δὲν τὸν εἶνας οὖστον εἰσαγαγεῖν Ἐποκόπες, καὶ περιεδέξαντες τὸν εἰσιαντὸν ὁμολόγον πειθαρεῖν εἰς τῆς δρείς πανοπλευρίας δέξαμεντος τῷ παλέρων μηχανήματα. Ταῦτα γέλεγον τῷ τῷ εἰκληπτῶν πεποικάναις παίρεσσιν. ἐπειδὴν ἡ συνῆλθον, Φεναγίσαι μιλοῦ ἐπερρέψησαν οἱ τῆς δρείς λάθες μεταλλήχοτες τῷ συμπαθριῶντο πάθῃ, καὶ διαφερεῖντος τὰς εἰσαγεῖς, ἀπλοῖς πέποικη χειρομήρες. ἔφασκον δὲ μὴ χειρῖναι δυοῖν ἐνεκαλέσσων, καὶ τέτων ἀγρόφων, διασπασθῆναι τὸν εἰκληπτὸν θόρυμα. ἀλλ' εἰπεῖν μιλοῦ ὁμοιού τῷ γεγρυπόπτῳ πάντοι καὶ τῶν τοῦτος εἰσαγεῖς περιπλεῖν οὐς ἀγράφον ὄνομα. ἀλλὰ γὰρ τῆς δέσποτης αἰδούμενοι, τὰς μὲν ταῦτα λέγοντες απεκήρυξαν· αὐτοὶ δέ τῷ βασιλεῖ τὸν διμέαν γνώμην διὰ γραμμάτων ἐδίλωσαν. ταῦτας γένεσις πατέρων εἰσαγεῖς περιεπιπλεύσαντον παλέρων εἰσάπειρος παρεῖσιν αὐτοφανέρων αὐτοφεύλαις περιπλεύσαντο ποιοῖς αὐτοῖς κακούργοις τοι μηταιρύμ, νάθες ἑωιάς λητοφανέρων, κατίγοροι τῷ γεγρυπότῳ πρόμενοι. Καφέερεγον δὲν τὸν αὐτοφεύλαις κανόνατης πίστεως τὸν παραδιδών γραφεύτα περιεπιπλεύσαντες πατέρων Ἐποκόπες.

B
Κεφ. ιθ̄.

Ἐπιστολὴ Συνοδικὴ παρὰ τὸν θεότοτα, Συνέδεσμον θεότων ἀποκέπων φρεστὸν βασιλέα καφεῖσα καντάντια.
EΚ τε τὸν θεόν κελαδύτεως, καὶ τὸν τῆς θεοτοκίας περιεστάτυας, ταπείναμον. μαλιστήντα γεγρυπότης περιουσίαν. εἰς γάρ δύσιμον εἰπατῶν τῷ περιεστάτη τὸν περιεστάτην πόλεων εἰσάρντο τὸν πατέρας οἱ Ἐποκόποι συνῆλθομεν, ἵνα καὶ πίστες τὸν πατέρας εἰκληπτὸν γνωστοῦ, καὶ οἱ τάνακτια φροντίες ἐνδηλοὶ γέμωνται. οὓς γὰρ ὅπλεισον διασκοπεύστες δύρκαμεν, ἀριστον

CAP. XVIII.

De Concilio Ariminensi.

EX PULSIS fidei propugnatoribus, qui Imperatoris animum pro arbitrio suo impellebant, cum sibi persuasissent, leadversantem ipsis fidem nullo deinceps negotio subversuros, & Arii doctrinam firmaturos esse, suggesterunt Constantio, ut Orientis atque Occidentis Episcopos Ariminii congregaretur, ut substantiae & consubstantialis vocabula, quae velut machina quædam ad evertendas Arii fraudes a patribus excogitatae fuerant, ex fidei formula tollerentur. Ajebant enim haec nomina dissidium Ecclesiæ peperisse. Cum igitur convenissent Episcopi, hi qui Ariana labi infestati erant, reliquam Episcoporum multitudinem decipere conati sunt, ac præcipue Occidentales, utpote qui simpliciore ingenio prædicti essent. Dicebant enim, ob duas voces quæ in sacris voluminibus non extarent, corpus Ecclesiæ distrahi non debere: sed similem quidem per omnia Filium dicendum esse: substantia vero vocabulum retinendum, quippe quod in scripturis minime inveniretur. Verum Episcopi eum fraudem intellexissent, eos quidem qui ista dixerant à communione removerunt: ipsi vero sententiam suam Imperatori per litteras significarunt. Se namque filios esse ajebant & successores Pattum, qui Nicæam olim convenissent. Quod si quid ex iis quæ ab illis scripta sunt auferre, aut iis quæ optime constituta sunt, aliquid addere voluerimus, spuriós nos esse demonstrabimus, accusatores facti parentum nostrorum. Verum accuratam illorum fidei regulam apertius indicabit epistola quam ad Constantiū scripserunt.

D
CAP. XIX.

Epistola Synodica ab Episcopis Ariminii congregatis ad Imp. Constantium scripta.

JUBENTE Deo & præcepto pietatis vestrae credimus esse dispositum, ut ad Ariminensium locum ex diversis provinciis, Occidentalium Episcoporum veniremus: ut & fides claresceret omnibus Ecclesiæ Catholice, & hæretici noscerentur. Num enim omnes qui recte sapimus, contractaremus, placuit quidem, ut fidem ab antiquitate perleve-

N